

بسمہ ابرہہ علیہ السلام

چرا رهبری برای حل مشکل کرونا ورود
نمی کند؟ به همراه اقدامات و بیانات رهبری

چرا رهبری برای حل مشکل
کرونا ورود نمی‌کند؟ به همراه
اقدامات و بیانات رهبری

آشنایی با منظومه فکر و اقدامات مقام معظم رهبری

اسفند ماه ۱۳۹۸

شناخت رهبری

@shenakhte_rahbari

چرا رهبری برای حل مشکل کرونا ورود نمی‌کند؟

یکی از شبهاتی که در مقاطع مختلف و به انحاء گوناگون بارها طرح شده در خصوص چرایی عدم ورود رهبری در حوزه‌های اجرایی است. این شبهه معمولاً زمانی که ناکارآمدی حوزه‌های اجرایی اوج می‌گیرد و موجب تشدید نارضایتی افکار عمومی می‌شود، جدی‌تر شده و بیشتر اذهان مردم را با خود درگیر می‌کند. اکنون نیز و در زمانه‌ای مشکلات مختلف سیاسی مثل برجام یا اقتصادی مثل گرانی‌ها و تورم یا مشکل بیماری این شبهه به شکل‌های مختلف در گفتگوها شنیده شده و یا در فضای مجازی دیده می‌شود. در ادامه خواهیم کوشید به این شبهه از جوانب مختلف پاسخ دهیم:

۱- شئون و مسئولیت‌های ولی فقیه چیست؟

در ساختار نظام جمهوری اسلامی نوعی تقسیم وظایف میان ارکان مختلف شکل گرفته که بر مبنای آن وظایف و مسئولیت‌های هر یک از مسئولان و ارکان نظام تعیین شده است. بر این اساس مطابق اصل ۵ قانون اساسی ولایت مطلقه امر و امامت امت بر عهده ولی فقیه بوده و دیگر مسئولان کشور هر کدام وظایف و مسئولیت‌هایی بر عهده دارند.

مطابق «اصل شصتم» قانون اساسی «اعمال قوه مجریه جز در اموری که در این قانون مستقیماً بر عهده رهبری گذارده شده، از طریق رئیس‌جمهور و وزرا است.» و نیز «اصل یک‌صد و سیزدهم» نیز تصریح می‌کند «پس از مقام رهبری رئیس‌جمهور عالی‌ترین مقام رسمی کشور است و مسئولیت اجرای قانون اساسی و ریاست قوه

مجریه را جز در اموری که مستقیماً به رهبری مربوط می‌شود، بر عهده دارد.» همچنین بر اساس «اصل پنجاه و هشتم» این قانون «اعمال قوه مقننه از طریق مجلس شورای اسلامی است که از نمایندگان منتخب مردم تشکیل می‌شود و مصوبات آن پس از طی مراحل که در اصول بعد می‌آید برای اجرا به قوه مجریه و قضاییه ابلاغ می‌گردد».

همان‌گونه که پیداست حوزه اجرا و تقنین دارای مابه‌ازاهای نهادی و متولیان خاص خود است که بر اساس روال مشخصی تعیین می‌گردند. نکته جالب اینجاست که اتفاقاً در ساختار جمهوری اسلامی این دو قوه بارأی مستقیم تعیین تکلیف شده و عملاً متولیان اجرا و قانون‌گذاری مشخص می‌گردند.

در جمهوری اسلامی ایران نیز حوزه اقتصاد و مدیریت کلان آن در بخش حاکمیتی عمدتاً در همین دو قوه تمرکز یافته و سایر نهادها یا فاقد صلاحیت حاکمیتی و یا تأثیرگذاری مستقیم در روندهای اقتصادی هستند. صلاحیت حاکمیتی در اینجا به معنای مرجع قانونی صدور مجوزهای رسمی برای فعالیتهای اقتصادی، سیاست‌گذاری و پایش فعالیتهای اقتصادی در کشور، اجازه ورود و یا عدم ورود دستگاه‌های گوناگون در بازار و ... است.

این‌ها در حالی است که اصل ۱۱۰ قانون اساسی به‌جز برخی عزل و نصب‌ها، «تعیین سیاست‌های کلی نظام جمهوری اسلامی ایران پس از مشورت با مجمع تشخیص مصلحت نظام، نظارت بر حسن اجرای سیاست‌های کلی نظام، حل اختلاف و تنظیم روابط قوای سه‌گانه و حل معضلات نظام که از طرق عادی قابل حل نیست، از طریق

چرا رهبری برای حل مشکل کرونا ورود نمی‌کند؟

مجمع تشخیص مصلحت نظام» را بر عهده رهبری گذارده است. بنابراین حوزه‌های اجرایی و قانون‌گذاری خصوصاً در بخش اقتصاد متولی مشخصی غیر از رهبری دارد که باید پاسخگوی وظایف و اختیارات خود باشد.

۲- چرا رهبری از اختیارات مطلقه خود استفاده نمی‌کند؟

گاه پرسیده می‌شود مگر مطابق نظریه سیاسی امام (ره) و قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، ولایت فقیه از نوع مطلقه نیست؟ پس چرا رهبری از این اختیارات خود برای حل این مشکلات اقتصادی استفاده نمی‌کند؟

پاسخ این است که:

اولاً- رهبری «اجازه» بهره‌گیری از اختیارات مطلقه در اداره کشور را دارد، ولی به این معنا نیست که لزوماً «امکان» این امر نیز در اختیار او باشد. اجازه مطلقه بودن ولایت متکی به نص است، اما امکان آن متکی به شرایط، از جمله مهم‌ترین آن‌ها که آمادگی پذیرش آن در خواص و آحاد امت است. می‌دانیم که نظام جمهوری اسلامی ایران نظامی بر پایه مردم‌سالاری دینی است و مردم نظام را متعلق به خود می‌دانند. اگر بر اثر القائات دشمن شائبه نقض مردم‌سالاری دینی در افکار عمومی ایجاد شود، موجبات گسست میان امام و امت فراهم آمده و اصل نظام آسیب می‌بیند.

ثانیاً- حضرت امام خمینی (ره) و حضرت آیت‌الله خامنه‌ای (مدظله‌العالی) در سیره حکومتی خود دو اصل را همواره مدنظر داشته‌اند: ۱- دادن فرصت انتخاب‌گری به مردم برای مشارکت‌جویی بیشتر در حاکمیت و نیز تجربه‌آموزی در انتخاب‌های

مختلف که با تنفیذ مکرر آرای مختلف مردم در انتخابات ریاست جمهوری تبلور یافته است. ۲- استفاده حداقلی و صرفاً اضطراری از اختیارات ولایت مطلقه و حکم حکومتی و عمدتاً به صورت مقطعی و با حدود معین.

این چنین است که حضرت امام در پاسخ جمعی از نمایندگان مجلس در خصوص اختیار مجمع تشخیص می‌نویسند: «انشاء الله تصمیم داریم در تمام زمینه‌ها وضع به صورتی درآید که همه طبق قانون اساسی حرکت کنیم. آنچه در این مهروموم‌ها انجام گرفته است در ارتباط با جنگ بوده است. مصلحت نظام و اسلام اقتضا می‌کرد تا گره‌های کور قانونی سریعاً به نفع مردم و اسلام بازگردد.» [۱] همین امر در سیره رهبر معظم انقلاب اسلامی نیز به کرات مشاهده می‌شود.

ثالثاً- مطلقه بودن ولایت به معنای درهم ریختگی ساختار و بی انضباطی در حکمرانی نیست. در ساختار قانون اساسی نیز مسیرهایی جهت اعمال این حق وجود دارد. همان گونه که نورخان تر گرفته شد مطابق اصل ۱۱۰ قانون اساسی «حل معضلات نظام که از طرق عادی قابل حل نیست»، بر عهده رهبری است، البته قیدی دارد و آن «از طریق مجمع تشخیص مصلحت نظام» است. این بدان معناست که تمایل اولیه قانون گذار بر حل مشکلات باخرد جمعی و با مشارکت کارگزاران نظام است. بر این اساس است که اتفاقاً بیشتر احکام حکومتی امام و رهبر معظم انقلاب اسلامی بر اساس درخواست خود مسئولان قوا صادر شده است. چنانچه حضرت آیت الله خامنه ای در سال ۱۳۸۸ و در پاسخ به نمایندگان نامزدهای معترض به نتیجه انتخابات می فرمایند: «آقای خاتمی نیز وقتی سال ۷۶ می خواستند کاندیدای ریاست جمهوری شوند، آمدند پیش بنده و گفتند که بنده عقیده ام این است که رهبری باید در

چارچوب قانون اساسی عمل کند. بنده به ایشان گفتم بسیار مطلب خوبی است ولی شما جناب آقای خاتمی کسی خواهی بود که در آینده بیشترین تقاضاها را برای استفاده از اختیارات فراتر از قانون اساسی رهبری جهت حل مشکلات کشور خواهید داشت. در طول سال‌های ریاست جمهوری، ایشان بارها نامه می‌زدند که فلان مطلب را تنها شما می‌توانید حل کنید و بنده می‌نوشتم که با توجه به اینکه درخواست شما در چارچوب قانون اساسی نیست، مکتوب بنویسید که موضوع از طریق اختیارات فراتر از قانون اساسی رهبری حل شود و ایشان بارها و بارها چنین مطلبی را مکتوب کردند. شما ببینید این اختیارات رهبری در انتخابات مختلف مثل تائید انتخابات مجلس تهران و یا تائید صلاحیت کاندیدای ریاست جمهوری و... تاکنون به نفع چه جریانی بیشتر به کار گرفته شده است. در همین جمع اکثر دوستان

در زمان تصدی خود بر پست‌های مختلف در مواقع بحرانی کشور، همین درخواست‌ها را به صورت مکتوب برای استفاده از اختیارات رهبری داشته‌اند. [۲]

بدین ترتیب روشن است که احکام حکومتی نیز عمدتاً به خواست مسئولان قوا صادر شده است.

۳- امکانات مدیریتی در اختیار ولی فقیه برای حل مشکلات سیاسی و اقتصادی تا چه حد است؟

فراتر از امکان حقوقی ورود یا عدم ورود ولی فقیه، امکانات مادی و مدیریتی در اختیار او نیز مهم است. در موضوعات مختلف مثل برجام یا مشکلات اقتصادی یا بیماری عمومی طبیعی است که با صدور یک فرمان و یا حکم حکومتی مشکل

چرا رهبری برای حل مشکل کرونا ورود نمی‌کند؟

قابل حل نیست. برای آنکه مشخص شود تا چه میزان امکان حل مشکل سیاسی یا اقتصادی در ساختار کنونی نظام در اختیار رهبری است باید به وضعیت اختیارات قانونی، شرح وظایف و امکانات دستگاه‌های متولی این امور نگاهی بیاندازیم:

به عنوان مثال مطابق اصل یکصد و هفتاد و ششم قانون اساسی، شورای عالی امنیت ملی اختیارات و وظایفی به شرح ذیل دارد:

به منظور تأمین منافع ملی و پاسداری از انقلاب اسلامی و تمامیت ارضی و حاکمیت ملی “شورای عالی امنیت ملی” به ریاست رئیس جمهور، با وظایف زیر تشکیل می‌گردد:

۱- تعیین سیاستهای دفاعی - امنیتی کشور در محدوده سیاستهای کلی تعیین شده از طرف مقام رهبری.

۲- هماهنگ نمودن فعالیت های سیاسی، اطلاعاتی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی در ارتباط با تدابیر کلی دفاعی - امنیتی.

۳- بهره گیری از امکانات مادی و معنوی کشور برای مقابله با تهدیدهای داخلی و خارجی.

همچنین مطابق قانون وظایف وزارت امور خارجه، مصوب سال ۱۳۶۴، این نهاد در امور ذیل دارای وظیفه و اختیار است:

ماده ۱ - وزارت امور خارجه عهده‌دار اجرای سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران است.

ماده ۲ - وزارت امور خارجه در اجرای مفاد ماده ۱ وظایف اساسی زیر را عهده‌دار خواهد بود.

۱ - بررسی، برقراری، تنظیم، حفظ و توسعه روابط سیاسی جمهوری اسلامی ایران با سایر دولتها و سازمانهای سیاسی بین‌المللی و نظارت و اشراف بر سایر روابط خارجی.

...

۷- همکاری با دستگاههای اجرایی کشور و ارائه نظریات لازم با رعایت ملاحظات سیاسی خارجی در جهت بررسی و تهیه طرحهای مربوط به برقراری و گسترش مناسبات اقتصادی، فرهنگی، علمی، فنی و غیره.

ماده ۳ - کلیه نهادها و ارگانهای جمهوری اسلامی مکلفند در تنظیم مناسبات و برقراری هر نوع ارتباط با دول خارجی و انعقاد قرار داد و همکاریهای فنی، اقتصادی، فرهنگی علمی و نظامی با کشورهای خارج و سازمانهای بین المللی هماهنگی سیاسی لازم با وزارت امور خارجه به عمل آورده و وزارت امور خارجه نیز مکلف است نسبت به فراهم آوردن موجبات تأمین هماهنگی و ایجاد ارتباط و تسهیلات لازم بر اساس اصول و سیاستهای خارجی و حفظ مصالح جمهوری اسلامی ایران اقدام لازم را معمول دارد.

ماده ۵- وزارت امور خارجه مکلف است به منظور ایجاد زمینه‌های لازم برای عقد قراردادها، عهدنامه‌ها، موافقتنامه‌ها و مقاوله‌نامه‌های دولت جمهوری اسلامی ایران با کشورهای جهان و سازمانهای بین‌المللی اقدامات لازم را به عمل آورد.

و...

بطور مثال در موضوعی مثل برجام بسیاری از نهادها و ارگان‌های کشور دارای اختیارات و وظایف مصرح در قانون هستند و امور باید از طریق مجرای خود مورد کارشناسی و اجرا قرار بگیرد. بدیهی است که توان کارشناسی و اجرایی رهبری نیز محدود به همین سازمان‌ها و ارگان‌ها می‌باشد و مسیر قانونی مواردی مثل برجام باید از کانال‌هایی عبور کند که قانون مشخص نموده است.

در موضوع مشکلات اقتصادی نیز باید گفت که برآوردهای کارشناسی نشان می‌دهد مطابق قوانین بودجه سالانه کشور، حدود ۸۰ درصد بودجه حاکمیت در اختیار قوه مجریه است و ۲۰ درصد باقیمانده در اختیار مجلس، قوه قضائیه، نیروهای مسلح و سایر نهادها از جمله نهادهای وابسته به رهبری است. همچنین مطابق «اصل یک صد و بیست و ششم» رئیس‌جمهور مسئولیت امور برنامه‌بودجه و امور اداری و استخدامی کشور را مستقیماً بر عهده دارد و می‌تواند اداره آنها را به عهده دیگری بگذارد. این بدان معناست که مدیریت تخصیص بودجه در اختیار رئیس‌جمهور است و اوست که تصمیم می‌گیرد از بودجه مصوب هر نهاد چه میزان در اختیاران قرار دهد.

حتی بخش‌های فرا قوه‌ای همچون «صندوق توسعه ملی» نیز عملاً درید مدیریت قوه مجریه بوده، چنانچه رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار اخیر با کارگزاران نظام می‌فرماید: «همین‌که حالا آقای دکتر روحانی اشاره کردند که یک مقداری از پول ارز و درآمد ارزی به دولت داده نمی‌شود، این یعنی می‌رود داخل صندوق توسعه ملی. این صندوق توسعه ملی در اختیار دولت است و هیچ‌چیز این در خارج از دولت نیست؛ خود صندوق در اختیار دولت است، مسئولین صندوق را دولت نصب می‌کند، سیاست‌های صندوق، برداشت از صندوق، همه چیزش دست دولت است منتها در یک مواردی چون یک برداشت غیرقانونی برای دولت ضرورت پیدا می‌کند و فرصت اینکه بروند از مجلس اجازه بگیرند نیست، می‌آیند سراغ این حقیر، از این بنده مجوز می‌گیرند برای اینکه این پول را مثلاً بردارند [برای] این کار، وَاَلا این صندوق در اختیار دولت است.» [۳]

هر چند مطابق اصل ۱۱۰ قانون اساسی تعیین سیاست‌های کلی نظام با رهبری است و اتفاقاً سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی و یا اصل ۴۴ با هدف شکوفایی و مقاوم‌سازی اقتصاد صادر شده، اما در مقام اجرا این روحیه و سلیقه مدیران اجرایی است که به نتیجه نهایی رسیدن یا نرسیدن سیاست‌های کلی را مشخص می‌کند و می‌دانیم که تعیین این مدیران در اختیار رئیس‌جمهور و وزرا است. طبیعی است که بر هم زدن این نظام ساختاری به معنای نادیده انگاشتن سازوکارهای متعارف مردم‌سالاری دینی است و ممکن است همین افرادی که امروز شبهه «چرایی عدم ورود رهبری به مسائل اقتصادی» را دارنده فردا شبهه «چرایی نادیده انگاشتن ساختارهای دموکراتیک» را طرح کنند.

علاوه بر این ورود مکرر رهبری به تدابیر سیاسی و اقتصادی‌ای و مدیریتی که معمولاً در قوه اجرایی اتخاذ می‌گردد، بهانه‌ای در دست کسانی ایجاد می‌کند که به دنبال این ادعا هستند که «نمی‌گذارند کارکنیم»!

نکته‌ی دیگر آنکه اگر دولت در مسئله‌ای مهم و خاص از مسیر درست زاویه پیدا کند، رهبری تذکر و ارشاد می‌دهند؛ اما باید دانست که امکان برخوردهای قهری یا دخالت‌های گسترده برای رهبری به لحاظ جامعه‌شناختی دارای محدودیت‌هایی است. به عنوان مثال هرچند برای رهبری امکان قانونی عزل رئیس جمهور پس از رأی مجلس وجود دارد اما چنانچه بخواهد رئیس جمهور را عزل کند، جامعه به تبع آن دچار اختلاف و تنش می‌شود. درواقع می‌توان گفت محدودیت در هیچ دولتی برای رهبری وجود ندارد. اما محدودیت جامعه‌شناختی و سیاسی برای رهبری در

برخی دولت‌ها ایجاد می‌شود. البته رهبری باور عمیق به مردم‌سالاری دینی دارند و همواره بر این موضع تأکید کرده‌اند. این بدان معناست که ایشان از انتخاب مردم همواره حمایت کرده‌اند. [۴]

۴- رهبر انقلاب برای حل مسائل اجرایی مردم چه می‌کنند؟

آنچه در اینجا به اختصار بدان پرداخته شد به این معنا نیست که رهبری به حل مشکلات مردم بی‌اعتنا بوده و برای آن کاری نکرده باشند. در میان مسئولان عالی‌رتبه نظام، بیشترین تأکید بر حل این مشکلات را از زبان امام خامنه‌ای شنیده‌ایم. بارها معظم له مسئله اصلی کشور را «اقتصاد» دانسته و به بازگویی «گله‌مندی‌های مردم» در جمع مدیران اجرایی پرداخته‌اند.

ایشان در نقش ابتدایی رهبری یعنی سیاست‌گذاری بر همین مسئله اصلی بارها تأکید نمودند: چنانچه در ده سال گذشته در نام‌گذاری و تعیین شعار، جهت حرکت کشور را در حوزه اقتصاد تعریف نمودند، سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی، اصل ۴۴ و ... را باهدف بسترسازی پیشرفت اقتصادی و گره‌گشایی معیشتی ابلاغ کرده و بارها در توصیه به دولتمردان بر حل این مسائل تأکید نمودند.

در دیگر مسئولیت خود یعنی «نظارت» نیز بارها ضعف‌های نهادهای متولی و مدیران اجرایی گوشزد نموده‌اند و این نشان از اشراف فوق‌العاده معظم له به مسائل کشور و حوزه‌های اجرایی است و از سویی ایشان چندین برابر این پیگیری‌ها در مرئی و منظر عمومی از دستگاه‌ها و مدیران را حتی به‌صورت بازخواست و استیضاح در جلسات خصوصی انجام می‌دهند.

علاوه بر این‌ها، معظم له از طریق نهادهای منتسب به ولی فقیه نیز در جهت کاهش آلام مردم حرکت می‌کنند. فعالیت‌های خدمت‌رسانی نهادهایی چون بنیاد مستضعفان، ستاد اجرایی فرمان حضرت امام (ره)، قرارگاه سازندگی خاتم‌الانبیاء(ص)، بسیج سازندگی، کمیته امداد امام خمینی (ره) در سرتاسر کشور خصوصاً نقاط محروم نشان از دقت نظر معظم له در حل مشکلات مردم بویژه مشکل بیماری کرونا در کشور دارد. البته امکانات مادی و سرمایه‌ای این دستگاه‌ها در مقایسه با کلیت دولت و قوه مجریه قابل مقایسه نیست و نمی‌توان انتظار داشت همه نارسایی‌ها و کم‌کاری‌های دیگران را جبران کنند.

بطور مثال در موضوع برجام نیز باید گفت رهبر معظم انقلاب به صراحت از مخالفت خود با محصول مذاکرات سخن گفتند و از دستگاه های مسئول خواستار مراقبت دقیق و لحظه به لحظه شدند:

«محصول مذاکرات که در قالب برجام شکل گرفته است، دچار نقاط ابهام و ضعف‌های ساختاری و موارد متعددی است که در صورت فقدان مراقبت دقیق و لحظه به لحظه، می‌تواند به خسارت‌های بزرگی برای حال و آینده کشور منتهی شود.» (۱۳۹۴/۷/۲۹)

اما آنچنان که روشن شد مسئولین امر در این موضوع به وظایف خود عمل نکردند؛ اما آیا ورود رهبری و مثلاً اعلام خروج از برجام مشکلات را حل می‌نمود؟ آیا اگر

چنین رفتاری اتخاذ می شد، مسئولین مربوطه و طرفدارانشان، نظام را متهم به تمامیت خواهی و ... نمی کردند و نقض قانون اساسی را از سوی رهبری اعلام نمی نمودند؟ چه که در انتخابات سال ۹۶ نیز جمع قابل توجهی از مردم به همین شیوه ی راهبری در سیاست خارجی رأی داده و منطق پدیدآوردندگان برجام را مثبت ارزیابی کردند.

به یقین باید گفت آنچه در جامعه داخلی بیشترین آموزندگی را در مسئله برجام برای مردم به ارمغان آورد، تجربه ای بود که از این توافق و ارتباط با دول غربی و در رأس آن ها آمریکا، ایجاد شد. تجربه ای که شاید نسل های اول و دوم انقلاب از آن به خوبی آگاهی داشتند، اما نسل های بعدی به عینه آن را تجربه نکرده بودند و آن هم به سبب این توافق فراهم گردید. رهبر فرزانه انقلاب در آغاز مذاکرات، به رغم بدبینی و

اعتقاد به فریب‌کاری آمریکا، فرمودند با مذاکره موافقت می‌کنند؛ چراکه «این تجربه ظرفیت فکری ملت ما را بالا خواهد برد.» (بیانات مقام معظم رهبری، ۱۲ آبان ۱۳۹۲)

ایشان پس از گذشت چند ماه از توافق، بازهم بر این هدف خود تأکید کردند که «ملت به‌عنوان یک تجربه به مذاکرات هسته‌ای نگاه خواهد کرد تا ببیند آمریکایی‌ها در عمل چه کار خواهند کرد و حالا مشخص شده که آن‌ها برخلاف وعده‌های خود، همچنان به توطئه و تخریب مشغول‌اند... آن‌ها می‌گویند بیااید در مسائل منطقه هم مذاکره کنیم، اما تجربهٔ برجام به ما می‌گوید این کار سمی مهلک است و در هیچ مسئله‌ای نمی‌توان به حرف‌های آمریکایی‌ها اعتماد کرد.» (بیانات مقام معظم رهبری، ۱۱ مرداد ۱۳۹۵)

علاوه بر نقش مخرب آمریکا و فریب کاری اش، باید به دورویی و ظاهر فریبی آن‌ها در گفتار و تناقض در عمل، به عنوان یک تجربه نگریست. چنان‌که رهبری خاطر نشان کردند: «آمریکایی‌ها در ظاهر وعده می‌دهند، با زبان چرب و نرم حرف می‌زنند، اما در عمل توطئه می‌کنند، تخریب می‌کنند، مانع از پیشرفت کارها می‌شوند؛ این شد آمریکا، این شد تجربه.» (همان)

«تجربه دیگر زیاده‌خواهی و فزون‌طلبی آمریکایی‌هاست که در این مذاکرات به اندوخته تجربیات ایرانی‌ها افزوده گردید. چنان‌که در هر قضیه‌ای که شما به فرض (که البته محال است) از اصول خودتان، از مبانی خودتان کوتاه بیایید، صرف‌نظر نکنید، بدانید او کوتاه نخواهد آمد. اول با زبان و با لب‌خند و با تبسم وارد میدان خواهد شد، بعد در عمل، کاری را که باید انجام بدهد، دبه می‌کند و تعهد خودش را

انجام نمی‌دهد. این شد یک تجربه برای ملت ایران. این تجربه را مغتنم بشمرید.» (بیانات مقام معظم رهبری، ۱۲ تیر ۱۳۹۵)

و تجربه دیگر کوتاه نیامدن و عدم تنازل در برابر خواسته‌های این کشور است؛ آن‌چنان‌که شاهد بودیم پس از به سرانجام رسیدن توافقات برنامه هسته‌ای، بحث به برنامه موشکی، حقوق بشر، تروریسم و مسائل منطقه‌ای بسط پیدا کرد که با موضع‌گیری صریح رهبری و اقدامات دستگاه دیپلماسی، این عدم تنازل اتفاق افتاد و سدی در برابر زیاده‌خواهی‌های غرب ایجاد شد.

یکی از تجربیات برجام این بود که به مردم و نخبگان ایران ثابت کرد کلید مشکلات اقتصادی و معیشتی را باید در داخل کشور جست‌وجو کرد، نه در ارتباط با غرب.

برجام «نشان داد راه پیشرفت کشور و بهبود وضع زندگی مردم، توجه به داخل است، نه دشمنانی که مدام در منطقه و جهان در حال مانع‌تراشی برای ایران هستند.»
(بیانات مقام معظم رهبری، ۱۱ مرداد ۱۳۹۵)

بنابراین تجربیاتی که به واسطهٔ برجام برای جامعهٔ ایران شکل گرفت، عبارت بود از: ایمان به فریب‌کاری و خدعهٔ آمریکایی‌ها، آگاهی از نقش مخرب این کشور، زیاده‌خواهی و فزون‌طلبی آمریکا و در مقابل، تجربهٔ ایستادگی و کوتاه نیامدن در برابر خواسته‌های آنها از سوی مردم و نخبگان ایران و بی‌نتیجه بودن مذاکره با آمریکا و توجه به داخل و توسل به اقتصاد مقاومتی.

با این وجود ، معظم له تمام تلاش و همت خود را در یاری به مسئولین اجرایی کشور و همراه کردن مردم با دولت به کار گرفته اند و در راستای مشکل اخیر اقداماتی پیرامون حل مسئله کرونا در کشور انجام داده اند که به محورهای آن اشاره می شود:

۱. پیام تشکر از زحمات پزشکان و پرستاران در مبارزه با کرونا در تاریخ

۸ اسفند ۱۳۹۸

۲. سخنرانی در مراسم روز درختکاری با محور توصیه همگان به عمل به

توصیه ها و دستورالعملهای مسئولان و متخصصان برای پیشگیری از

شیوع ویروس کرونا ۱۳ اسفند ۱۳۹۸

۳. ابلاغیه سیاست های کلی سلامت در تاریخ ۱۳۹۳/۰۱/۱۸

۴. تاکید بر ریاست رئیس جمهور بر ستاد مقابله با کرونا
۵. تاکید بر همیاری و همکاری نهادهای منتسب به ولی فقیه با مسئولین

در پایان این متن را با یکی از بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار دانشجویان خاتمه می دهیم: «در واقع رهبری، یک مدیریت کلان ارزشی است. همین طور که اشاره کردم، گاهی اوقات فشارها، مضیقه ها و ضرورت ها، مدیریت های گوناگون را به بعضی از انعطاف های غیر لازم یا غیر جایز وادار می کند؛ رهبری بایستی مراقب باشد، نگذارد چنین اتفاقی بیفتد. این مسئولیت بسیار سنگینی است. این مسئولیت، مسئولیت اجرایی نیست؛ دخالت در کارها هم نیست. حالا بعضی ها دوست می دارند همین طور بگویند؛ فلان تصمیم ها بدون نظر رهبری گرفته نمی شود. نه، این طور نیست. مسئولین در بخش های مختلف، مسئولیت های مشخصی دارند. در بخش اقتصادی، در بخش سیاسی، در بخش دیپلماسی، نمایندگان مجلس در بخش های

خودشان، مسئولان قوهی قضائیه در بخش خودشان، مسئولیت‌های مشخصی دارند. در همه‌ی این‌ها رهبری نه می‌تواند دخالت کند، نه حق دارد دخالت کند، نه قادر است دخالت کند؛ اصلاً امکان ندارد. خیلی از تصمیم‌های اقتصادی ممکن است گرفته شود، رهبری قبول هم نداشته باشد، اما دخالت نمی‌کند؛ مسئولینی دارد، مسئولینش باید عمل کنند. بله، آنجایی که اتخاذ یک سیاستی منتهی خواهد شد به کج شدن راه انقلاب، رهبری مسئولیت پیدا می‌کند. در تصمیم و عمل رهبری باید عقلانیت در خدمت اصول قرار بگیرد، واقع‌بینی در خدمت آرمان‌گرایی‌ها قرار بگیرد.» (بیانات در دیدار دانشجویان کرمانشاه، ۲۴ تیر ۱۳۹۰)

پی‌نوشت‌ها:

[۱] [صحیفه امام، ج ۲۱، ص ۱۱۶]

] <https://www.farsnews.com/news/۸۹۱۰۰۵۰۲۸۳۲>]

] <http://farsi.khanehnei.ir/speech-content?id=۳۹۶۵۵۳>]

] <https://www.mosasonline.com-۶/۲۷۱۸۱-۴>]

تشکر رهبر انقلاب از زحمات پزشکان و پرستاران در مبارزه با کرونا

بسم الله الرحمن الرحيم

بنده می‌خواهم صمیمانه تشکر کنم از پزشکان و پرستاران و مجموعه‌ی دست‌اندرکاران پزشکی در مواجهه و مبارزه‌ی با این بیماری‌ای که اخیراً در کشور به وجود آمده؛ همچنین تشکر کنم از وزارت بهداشت و درمان و مجموعه‌ی همکاران آقای وزیر بهداشت در این مجموعه به خاطر تلاشهایی که میکنند و زحمتی که میکشند؛ من برنامه‌ی امروز را فقط ترتیب دادم برای همین که این تشکر را

بکنم در حضور آقای دکتر مرندي رئيس محترم فرهنگستان علوم پزشکی. دوست داشتم که این تشکر قلبی خودم را به همه‌ی برادران و خواهران محترم پزشک و پرستار و کادرهای درمانی عرض بکنم. ان شاء الله که موفق باشید؛ کارتان بسیار باارزش است؛ هم ارزش جامعه‌ی پزشکی و پرستاری را در جامعه بالا میبرد-که برده-هم مهم‌تر از این، ثواب الهی است که خدای متعال قطعاً به شما اجر خواهد داد و ثواب خواهد داد. و امیدواریم که ان شاء الله این کار برجسته و سنگین خیلی هم طولانی نشود و ان شاء الله زودتر کلک این ویروس منحوس گرفته بشود ان شاء الله. ان شاء الله همه‌تان موفق باشید.

رهبر انقلاب دریامی تصویری خطاب به جامعه پزشکی کشور!

زحمت پزشکان و پرستاران قطعا ثواب الهی دارد

کارتان بسیار با ارزش است، هم ارزش جامعه‌ی پزشکی و پرستاری را در جامعه بالا میبرد که برده، هم مهمتر از این، ثواب الهی است که خدای متعال قطعاً به شما اجر خواهد داد و ثواب خواهد داد و امیدواریم که ان شاء الله این کار برجسته و ستگین خیلی هم طولانی نشود و ان شاء الله زودتر کلک این ویروس منحوس گرفته بشود.

عذرها
- رهبر انقلاب اسلامی
۱۳۹۸ اسفند

چرا رهبری برای حل مشکل کرونا ورود نمی‌کند؟

رهبر انقلاب دریامی تصویری خطاب به جامعه پزشکی کشور!

تشکر قلبی خودم را به همه

کادرهای درمانی عرض می‌کنم

عزیزان
رهبر انقلاب اسلامی
۸ اسفند ۱۳۹۸

من برنامه‌ی امروز را فقط ترتیب دادم برای همین که این تشکر را بکنم در حضور آقای دکتر مرندی رئیس محترم فرهنگستان علوم پزشکی، دوست داشتم که این تشکر قلبی خودم را به همه‌ی برادران و خواهران محترم پزشک و پرستار و کادرهای درمانی عرض بکنم. ان شاء الله که موفق باشید.

KHAMELIR

رهبر انقلاب در پیامی تصویری خطاب به جامعه پزشکی کشور؛

ارزش جامعه پزشکی در کشور بالا رفته است

بنده می‌خواهم صمیمانه تشکر کنم از پزشکان و پرستاران و مجموعه‌ی دست‌اندرکاران پزشکی در مواجهه و مبارزه با این بیماری‌ای که اخیراً در کشور به وجود آمده. کارتان بسیار با ارزش است! هم ارزش جامعه‌ی پزشکی و پرستاری را در جامعه بالا می‌برد- که برده- هم مهم‌تر از این، ثواب الهی است که خدای متعال قطعاً به شما اجر خواهد داد و ثواب خواهد داد.

عذرخواه
- رهبر انقلاب اسلامی
۱۳۹۸ اسفند ۸

بیانات پس از کاشت نهال در آستانه روز درختکاری

بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين و صلى الله على نبيه و آله الطاهرين

خدا را شاکر هستیم که این توفیق را به ما داد که در ایام درختکاری با کسانی که به این حرکت با برکت در سطح کشور اقدام میکنند، ما هم همکار بشویم و ما هم یک درختی غرس کنیم. درباره‌ی مسئله‌ی محیط زیست صحبت‌های زیادی بنده کرده‌ام و دیگران هم گفته‌اند؛ امروز میخواهم راجع به مسئله‌ی جاری کشور، یعنی این مسئله‌ی بیماری شایعی که در کشور هست، چند جمله عرض بکنم.

قبلاً از پزشکان و پرستاران و مجموعه‌های درمانی، من صمیمانه تشکر کرده‌ام؛ لازم میدانم مجدداً از همه‌ی این عزیزان سپاسگزاری کنم. حقاً و انصافاً در

این روزها نمونه‌هایی دیده شد که درس برای همه‌ی ما است و بحمدالله نشان‌دهنده‌ی مسئولیت‌پذیری و تعهد انسانی و دینی مجموعه‌های درمانی ما در کشور است. پزشکان، پرستاران، بقیه‌ی عوامل درمانی حقیقتاً در حال جهاد فی سبیل‌الله هستند؛ این کاری که امروز اینها میکنند جهاد فی سبیل‌الله است و ارزش خیلی بالایی دارد. لازم میدانم از خانواده‌های این عزیزان هم تشکر کنم -همسرانشان، فرزندان‌شان و پدر مادرهایشان که تحمل میکنند این سختی را- بعضی از این عزیزان روزها، شبهای متوالی به منازل خودشان سر نمی‌زنند و مشغول کار هستند، کار شبانه‌روزی در واقع میکنند، خانواده‌ها تحمل میکنند، صبر میکنند، از آنها هم من عمیقاً متشکرم.

لازم میدانم برای بیمارانی که چه در بیمارستانها هستند، چه در منازل خودشان بستری هستند، برای همه‌شان دعا کنم و طلب عافیت کنم از خدای متعال؛ و برای

درگذشتگان طلب رحمت و مغفرت کنم و برای بازماندگان آنها طلب صبر و سکینه و آرامش کنم و به آنها تسلیت عرض بکنم.

چند درخواست از مردم عزیزمان دارم؛ یک درخواست این است که از توصیه‌ها و دستورالعمل‌های مجموعه‌های مسئول تخطی نکنند؛ در مورد پیشگیری، در مورد تمیز نگه داشتن دست و صورت و محیط زندگی و آلوده نکردن اینها و جلوگیری از آلوده شدن اینها، دستورهایی که مجموعه‌ی متخصص و کارشناس می‌دهند، اینها را باید عمل کرد. یقیناً هر چیزی که کمک کند به سلامت جامعه و عدم شیوع این بیماری، یک حسنه است؛ در نقطه‌ی مقابل هر چیزی که کمک کند به شیوع این بیماری، یک سیئه است. خدای متعال ما را موظف کرده که نسبت به سلامت خودمان و سلامت دیگران، سلامت مردم، احساس مسئولیت کنیم؛ بنابراین توصیه‌ی

اول این است که ما کاملاً رعایت مقرراتی را که مسئولین برای ما مشخص میکنند، برای خودمان فریضه بدانیم و لازم بدانیم و عمل کنیم.

توصیه‌ی بعدی که بسیار توصیه‌ی مهمی است، توصیه‌ی به توسّلات و توجّهات به پروردگار و درخواست کمک الهی است؛ این یک امر لازمی است و قرآن کریم به ما دستور میدهد: قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ؛ (۱) در یک جای دیگر: وَ اَنِيبُوا اِلَى رَبِّكُمْ وَ اَسْلِمُوا لَهُ؛ (۲) در یک جای دیگر: وَ اذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَ خِيفَةً؛ (۳) و موارد متعدّدی در قرآن هست که ما را دستور میدهند در مقابل حوادث گوناگون -فرق نمیکند، چه حوادث طبیعی از این قبیل، چه حوادث گوناگون دیگری که پیش می‌آید برای کشور، برای ملت، برای اشخاص خودمان- دست توسّل بلند کنیم به خدای متعال و از خداوند متعال بخواهیم. حالا گاهی چیزهایی نقل میکنند که مثلاً فرض کنید فلان عمل را، فلان دعا را [بخوانیم]؛ بنده حالا

توصیه‌ی خاصی در این زمینه ندارم. دعا یعنی اینکه ما با خدای متعال حرف بزنیم، از خدای متعال بخواهیم. بنده خیلی هم امیدوار هستم بخصوص به دل پاک و صاف جوانها، و عناصر مؤمن و متقی و پرهیزگار که اینها واقعاً میتوانند با دعای خودشان بلاهای بزرگ را دفع کنند. این بلا به نظر ما بلای آنچنان بزرگی نیست، از این بلاها بزرگ‌تر هم وجود داشته و دارد، خودمان هم در کشور مواردی را مشاهده کرده‌ایم. میتوانند با دعا، با توسّلات و با طلب شفاعت و وساطت از ائمّه‌ی اطهار (علیهم السّلام) و طلب کمک از آن بزرگواران و توسّل به ائمّه‌ی اطهار (علیهم السّلام) و به رسول و نبیّ مکرم اسلام خیلی از مشکلات را برطرف کنند؛ این هم توصیه‌ی بعدی من است. حالا اگر به طور مشخص هم آدم بخواهد توصیه کند، من توصیه میکنم دعای هفتم صحیفه‌ی سجّادیّه را که در مفاتیح هم هست این دعا: يَا مَنْ تُحَلِّ بِهٖ عَقْدُ الْمَكَارِهِ وَيَا مَنْ يُفْتَأُ بِهٖ حَدُّ الشَّدَائِدِ؛ (۴) این دعا دعای خیلی خوبی است،

خوش‌مضمونی است، با توجّه به معنا این دعا را بخوانند و با این الفاظ زیبا از خدای متعال بخواهند. این هم یک مطلب.

و نکته‌ی بعدی این است که از همه‌ی دستگاه‌های کشور تقاضا میکنیم و درخواست میکنیم که با احساس مسؤولیت با وزارت بهداشت که در این زمینه در صف مقدّم قرار دارد، همکاری کنند و همه‌ی امکانات را در اختیار آنها بگذارند. ما البته از نیروهای مسلّح و دستگاه‌هایی که مرتبط با دفتر ما هستند هم خواسته‌ایم که آنها هم در این زمینه همه‌ی امکاناتشان را در اختیار مردم قرار بدهند. این حادثه فقط در کشور ما پیش نیامده؛ میدانید و شنیدید که این حادثه در بسیاری از کشورهای دنیا امروز هست؛ تفاوتش البته این است که در بسیاری از کشورها پنهان‌کاری میکنند، نمیگویند؛ مسؤولین ما با صفا و صداقت از روز اوّل با شفافیت خبررسانی کردند، مردم را در جریان قرار دادند که خب کار خوبی هم بود. یک جاهایی هم

نمی‌گویند اما میدانیم، اطلاع داریم که در یک جاهایی خیلی شدیدتر و همه‌گیرتر از کشور ما وجود دارد. ما برای گرفتار شده‌های در کشورهای دیگر هم از خدا طلب عافیت می‌کنیم و می‌خواهیم که خداوند ان‌شاءالله به آنها کمک بکند.

و مطلب آخر هم این است که مسئله یک مسئله‌ی گذرا است، یک چیز فوق‌العاده نیست؛ از این حوادث در کشور پیش می‌آید. البته من نمی‌خواهم مسئله را خیلی کوچک بگیرم اما خیلی هم بزرگش نکنیم مسئله را. یک قضیه‌ای است پیش آمده، یک مدّتی است -مدّتی که ان‌شاءالله خیلی طولانی نخواهد بود- این برای کشور وجود خواهد داشت، بعد هم رخت برمی‌بندد و میرود. تجربیاتی که ما در این زمینه به دست می‌آوریم و فعالیتی که مردم می‌کنند، دستگاه‌ها می‌کنند و در واقع یک رزمایش عمومی در این زمینه انجام می‌گیرد، این میتواند یک دستاورد باشد. اگر این دستاوردها را داشته باشیم، بلا برای ما تبدیل میشود به نعمت، تهدید

تبدیل میشود به فرصت؛ که خوشبختانه من شنیدم در مردم هم از این قبیل همکاری ها و محبت‌ها زیاد هست. فرض بفرمایید که دکان‌دار بیرون دکانش در خیابان، شیر آب گذاشته و وسایل شوینده گذاشته که رهگذرها اگر مایلند بیایند آنجا دستشان را صابون بزنند -من باب مثال- خب اینها خیلی با اهمیّت است. یا فلان پرستار، عروسی خودش را عقب انداخته برای اینکه بتواند به این کار برسد؛ یا بعضی‌ها کمکهای مالی مثلاً در مجموع میکنند؛ اینها بسیار کارهای خوبی است. این در واقع یک رزمایش عمومی مردمی و دستگاه‌های ذیربط است که ان شاء الله امیدواریم دستاورد خوبی برای کشورمان داشته باشد و روزگار عافیت کامل به این ملت نزدیک باشد ان شاء الله. والسلام علیکم و رحمة الله و بركاته

(۱) سوره فرقان، بخشی از آیه ۷۷: «بگو اگر دعای شما نباشد، پروردگار هیچ اعتنایی به شما نمیکند...»

(۲) سوره زمر، بخشی از آیه ۵۴: «به سوی پروردگارتان بازگردید و تسلیم [فرمان] او باشید...»

(۳) سوره اعراف، بخشی از آیه ۲۰۵: «و در دل خویش، پروردگارت را با تقصّر و ترس یاد کن...»

(۴) ای آن که گره گرفتاری‌های سخت تنها به وسیله‌ی او بازگردد، ای آن که تیزی تیغ دشواری‌ها به او در هم شکسته شود.

توصیه های رهبر انقلاب درباره

مقابله با کرونا

رهبر انقلاب اسلامی، در تاریخ ۹۸/۱۲/۱۳ با توجه به شیوع بیماری کرونا، توصیه هایی در این زمینه نمودند که پایگاه اطلاع رسانی KHAMENEI.IR در این اطلاع نگاشت، آنها را مرور می کند.

KHAMENEI.IR

عمل به توصیه های مجموعه های مسئول

- هر چیزی که کمک کند به سلامت جامعه یک حسنه است و هر چیزی که کمک کند به شیوع این بیماری، یک سینه است

همکاری همه ی دستگاه های کشور یا وزارت بهداشت و در اختیار آنها گذاشتن همه ی امکانات

توسل به پروردگار و درخواست کمک الهی

- طلب شفاعت و وساطت از نبی مکرم اسلام و ائمه ی اطهار (علیهم السلام)
- خواندن دعای هفتم صحیفه ی سجادیه

مسئله را کوچک نگیریم اما خیلی هم بزرگش نکنیم

ان شاء الله خیلی طولانی نخواهد بود، تجربیاتی که به دست می آوریم میتواند یک دستاورد باشد و بلا را تبدیل کند به نعمت